

Als zijn hoofdverdiensde wordt vermeld, dat hij een der eersten was, die den moed bezat om te breken met de treurige preekwijze zijner eeuw.

Wij hebben der Sancta Theologia den voorrang, dien de 18de eeuw haar toekende, gegeven door hare beoefenaars, voor zoover zij Professoren aan de Illustre School waren, eerst te behandelen, wij dalen nu weer af tot de genees- en wiskunde, om zoo ten slotte naar de school van Erasmus terug te keeren, waarin wij ook den oorsprong onzer inrichting van hooger onderwijs gezocht hebben.

De Professoraten-honorair in de theologie werden gevolgd door die in de medicijnen.

Er was namelijk bij de Vroedschap eene klacht ingekomen van de Hoofdlieden van het Chirurgijnsgilde over de onbekwame chirurgijns op de koopvaardij-schepen dezer stad, «veroccasioneert wordende door de lage maandgelden dewelke deselve worden toegelegd, en versoekende daaromtrent redres».

Deze klachten werden «geconfirmeert» door de stadsdoctoren Leonardus Patijn en Salomon de Monchy, die zich genereuselijk aanboden tot het geven van onderwijs aan hen, die als chirurgijns op de koopvaardij-schepen wenschten geplaatst te worden. Men nam hun aanbod aan en schonk hun als belooning voor hun werk een eeretitel (1).

Curatoren bestonden er toen zeker in het geheel niet meer,

heid», hem toegewijd door Justus Secundus (zeker eene paronymie op Janus Secundus!), te Rotterdam, bij J. Krap Az. 1784.

(1) R. d. V. 9 en 23 April 1770. Leonardus Patijn promoveerde 8 Januari 1740 tot Doctor in de Geneeskunde met een dissertatie «De omento et ejus inflammatione». (Bibliotheek der Gemeente).

Volgens R. d. V. van 4 Febr. 1788 werd aan Dr. S. de Monchy, ten gevolge van de staatkundige beroeringen, niet alleen zijn eeretitel, maar ook zijn tractement als stadsdoctor ontnomen.